

intet Lovforslag fremkom derom i forrige Rigsdagssamling, henvendte Dansk Kvindesamfund sig til Dansk Kvinderaad med Anmodning om at tage Sagen op og søgte Støtte hos andre Foreninger. I Henhold hertil andrager Dansk Kvinderaad om, at der maa blive givet en midlertidig Tillægslov til Sygekasseloven, gældende indtil denne Lov ad Aare bliver revideret, gaaende ud paa, at de Sygekasser, der i Henhold til Sygekasselovens § 21 yde deres Medlemmer Barselhjælp, kunne forvente at faa Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter refunderede af Statskassen under Forudsætning af, at de paagældende Kommuner ere villige til at refundere en Fjerdedel saaledes, at Sygekasserne selv kun komme til at bære en Fjerdedel af de med denne Hjælp forbundne Udgifter. Der andrages yderligere om, at denne Hjælp maa blive bragt de paagældende Kvinder i deres Hjem af dertil egnede Kvinder, som Sygekasserne maatte kunne formaa dertil, og at den kun maa blive udbetalt til Moderen selv og kun mod hendes Kvittring.

Endvidere henstilles, om der mulig kunde aabnes Adgang til en særlig Barselforsikring for Kvinder, der paa Grund af en kronisk Svaghed (f. Eks. Tuberkulose) ikke kunne blive Medlemmer af de almindelige Sygekasser. Det maatte stilles Sygekasserne frit for efter Samraad derom med Sygekasseinspektøren at forhøje deres Kontingent.

Ved Forespørgsel i Statens statistiske Bureau har Andrageren faaet den Meddelelse, at det ikke vil være muligt at beregne, hvor store Summer her kan blive Tale om, da der ikke foreligger nogen social Fødselsstatistik. Ved midlertidig at ordne Sagen paa den foreslaaede Maade vil man dog formentlig i Løbet af nogle Aar gennem Sygekasserne kunne faa Oplysninger, hvorpaa Beregninger ville kunne begrundes.

Da det ogsaa for Sygekasserne vil være umuligt forud at beregne, hvor meget Kontingentet maa forhøjes, for at de kunne bære de ved den paatænkte Ordning forøgede Udgifter, andrages endvidere om, at der maa blive stillet Sygekasserne i Udsigt, at et eventuelt Forbrug af Reservefondens Midler i det første eller et senere Aar vil kunne blive dækket af Statskassen — selvfølgelig under Forudsætning af, at et saadant ekstraordinært Tilskud ikke benyttes til Nedsættelse af Kontingentet.

Bestemmelsen i Fabrikloven af 1901 om, at fabrikarbejdende Mødre ikke maa forlade deres spæde Børn i de første 4 Uger for at genindtræde i deres Arbejde, og om at den Hjælp, de i det paagældende Tidsrum maatte faa af det offentlige, ikke skal have Fattighjælps Virkninger, vil kunne finde lige saa fuld Anvendelse over for alle Landets andre ubemidlede Mødre, der lige saa vel som Fabrikarbejderne trænge til styrkende Næring for at genvinde deres Kræfter og Arbejdsfærdighed og for at kunne give deres nyfødte Børn den første Næring og Pleje.

Andragendet er stilet til Regering og Rigsdag, og der foreligger Svar fra Indenrigsministeriet paa det af Dansk Kvindesamfund indsendte Andragende, gaaende ud paa, at Ministeriet ikke har set sig i Stand til at imødekomme Andragendet. Forskellige Udtalelser af Rigsdagsmænd under Fabriklovens Behandling m. m. ere føjede til det trykte Andragende.

Udvalget foreslaar at henvise Sagen til Indenrigsministerens Overvejelse.

III. Fra Husmand *H. Petersen* fra Kallehave om, at den Understøttelse, der midlertidig har været ham tildelt i Anledning af en Søns Død under Jernbaneulykken ved Gentofte, fremdeles maa blive ham ydet. (Indbragt den 29de Januar 1902 af Folketingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds, *Bønløkke*).

Den midlertidige Understøttelse, som Andrageren har nydt, er 200 Kr. aarlig, beregnet paa at vare i 4 Aar. Andrageren, som ved Sønnens Død modtog Understøttelse af denne, der var ansat i Magasin du Nord med 4,500 Kr. i aarlig Løn, er 66 Aar og gigtsvag. Han har en Gæld paa 1,600 Kr. og kan med Hustru vanskelig klare sig. Han havde gjort Regning paa til sin Død at faa Hjælp af Sønnen og stoler nu paa Folketingets Bistand.

Da det ikke ses, at Andragendet har været hos Ministeren, gør *Udvalget* ikke Indstilling.